

Jonge Adel

"Priester bij God, onze Heer"

Jubileumeditie "40 jaar Jonge Adel"

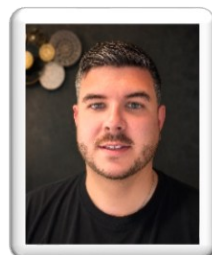
Inhoud

Woordje van de voorzitter	3
40 jaar Jonge Adel	5
Grote werken	7
Getuigenis	14
Herdenkingsdag	16
Heilige Benedictus	26
Voor onze jonge lezers	28
Om even stil te worden	31
O.L.V. Hemelvaart	34
Laat ons bidden	35
In memoriam	36
Speciale aankondiging	37
Samen in gebed	38
Openingsuren en missen	38
Dit boekje ontvangen?	39
Giften	39

Woordje van de voorzitter

Beste vrienden van Herman Wijns,

Dit is de eerste editie van *Jonge Adel* die ik mag uitbrengen als nieuwe voorzitter. Allereerst wil ik iedereen bedanken voor het vertrouwen dat ik heb gekregen om deze belangrijke taak op mij te nemen. Ik zal mij met volle inzet engageren om onze vzw zo goed mogelijk te leiden, in te spelen op haar noden en haar verdere groei te ondersteunen.

Het blijft onze missie om het verhaal van Herman Wijns verder uit te dragen, ook naar de jongere generaties toe. Zij zijn immers onze toekomst. Daarom willen wij hen op een eigentijdse manier laten kennismaken met Herman, zodat ook zij de steun, kracht en inspiratie mogen ontdekken die velen door zijn voorbeeld ervaren. Zo kunnen zij, wanneer zij het nodig hebben, eveneens op zijn voorspraak rekenen en ervaren dat de kracht van het gebed vaak schuilt in het volhouden.

Daarnaast wil ik priester Koen van harte bedanken voor zijn vijfjarig voorzitterschap. Samen met onze medewerkers heeft hij de vzw door soms woelig vaarwater geleid en meegebouwd aan de werking die wij vandaag kennen.

In deze editie van *Jonge Adel* staan we uiteraard uitgebreid stil bij een bijzondere mijlpaal: het 40-jarig bestaan van ons tijdschrift. Daarom brengen wij een extra dikke jubileumeditie uit, die uitzonderlijk 40 pagina's telt.

Verder blikken we terug op de werkzaamheden die werden uitgevoerd aan het graf en in het herinneringshuis ter voorbereiding van de

herdenkingsviering naar aanleiding van de 85ste verjaardag van het overlijden van Herman Wijns. Ook aan deze viering besteden we in deze uitgave ruime aandacht.

Nu de zomerperiode aanbreekt en velen onder ons op reis of vakantie vertrekken, wens ik iedereen een tijd van rust, ontmoeting en herbronning toe. Moge de Heer over u waken op al uw wegen, u beschermen tijdens uw reizen en u veilig weer thuisbrengen. Laat deze vakantie ook een moment zijn om dichter bij God te komen, dankbaar stil te staan bij Zijn zegeningen en nieuwe kracht te vinden voor de uitdagingen die voor ons liggen.

"De Heer zal uw uitgaan en uw thuiskomst bewaren, van nu tot in eeuwigheid." (Psalm 121,8)

Ik wens u veel leesplezier.

De Vogel Michael
Voorzitter vzw Vrienden van Herman Wijns

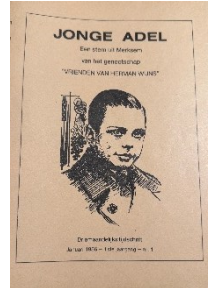

40 jaar Jonge Adel

Het verhaal van *Jonge Adel*: 40 jaar, 160 nummers

De allereerste editie verscheen in januari 1986 onder de redactie van broeder Francis Cornelissen, medestichter van de vzw Vrienden van Herman Wijns, die samen met moeder Wijns op 11 augustus 1984 werd opgericht.

In zijn openingswoord schreef broeder Francis:

"Het is een verrassend en enig feit dat *de gedachtenis aan de jonggestorven Herman Wijns* uit Merksem, na welhaast 45 jaar, is blijven voortleven en nog steeds aan belangstelling wint."

Veertig jaar later mogen we vaststellen dat deze woorden niets aan actualiteit hebben verloren. Meer nog, zijn levensverhaal blijft mensen raken en inspireren. Jaarlijks vinden nieuwe bezoekers de weg naar zijn graf en het herinneringshuis, terwijl steeds meer gelovigen steun en kracht putten uit zijn voorbeeld van geloof, eenvoud en vertrouwen op God.

Dat *Jonge Adel* vandaag zijn veertigjarig bestaan viert, is dan ook meer dan een jubileum van een tijdschrift. Het is een tastbaar bewijs dat de boodschap van Herman Wijns generaties blijft verbinden en dat zijn nalatenschap, gedragen door vele vrijwilligers en sympathisanten, ook vandaag nog springlevend is.

Verder bracht broeder Francis in dit eerste nummer tal van foto's, getuigenissen en verhalen die het leven en de betekenis van Herman Wijns dichterbij de lezers brachten. Gedurende bijna vijftien jaar bleef hij de drijvende kracht achter *Jonge Adel*. Tot en met het

najaarsnummer van 2000 verzorgde hij met grote toewijding de uitgave van het tijdschrift.

Zijn werk kwam echter abrupt ten einde toen hij het slachtoffer werd van een onverwacht dodelijk fietsongeval. Een groot verlies voor onze vereniging en voor allen die hem kenden.

Na zijn overlijden nam broeder Flor Vermeiren de redactie van *Jonge Adel* over, daarbij reeds ondersteund door Walter De Vogel. Vanaf 2004 zette Walter deze taak volledig alleen verder. Dankzij hun inzet bleef het tijdschrift een vaste waarde binnen de werking van onze vzw.

Doorheen de jaren heeft *Jonge Adel* verschillende vormen en lay-outs gekend, maar steeds bleef het trouw aan zijn oorspronkelijke doel: het verhaal van Herman Wijns levend houden en zijn boodschap doorgeven aan nieuwe generaties. Al veertig jaar lang weet het tijdschrift zijn lezers te boeien, te informeren en te inspireren.

Daarom zijn wij bijzonder verheugd deze jubileumeditie te kunnen presenteren. In combinatie met de belangrijke restauratie- en onderhoudswerken die dit jaar plaatsvonden aan het graf en het herinneringshuis, evenals de mooie en herdenkingsdag ter gelegenheid van de 85ste verjaardag van het overlijden van Herman Wijns, groeide deze uitgave uit tot een symbolische editie van 40 pagina's.

Met grote trots en dankbaarheid blikken wij terug op veertig jaar *Jonge Adel*. Wij danken alle auteurs, medewerkers, vrijwilligers en lezers die doorheen de jaren hebben bijgedragen aan dit bijzondere verhaal. Dankzij hun inzet, betrokkenheid en trouw kan de boodschap van Herman Wijns ook vandaag blijven voortleven.

Grote werken

Restauratie van het graf van Herman Wijns: een werk van liefde en toewijding

Op 19 maart gingen de restauratiewerken aan het graf van Herman Wijns van start. Het was inmiddels bijna vijftien jaar geleden dat er nog grote onderhoudswerken werden uitgevoerd. Wat volgde waren bijna drie maanden van hard werken, plannen, herstellen en verbeteren, met één doel voor ogen: het graf en de omgeving opnieuw de uitstraling geven die deze bijzondere plek verdient.

De eerste werkzaamheden bestonden uit het verwijderen van de vele flessen rondom het graf. Daarna werden de talrijke dankplaatjes verwijderd en zorgvuldig gereinigd. Waar nodig werden teksten en afbeeldingen opnieuw ingeschilderd zodat ze opnieuw hun oorspronkelijke uitstraling kregen.

Vervolgens waren de daken aan de beurt.

Alle plaatsen waar houtrot was ontstaan, werden behandeld en hersteld. Het houtwerk werd grondig opgeschuurd en voorbereid voor een nieuwe beschermlaag.

Tegelijkertijd werd overtollig materiaal verwijderd en zorgden we voor nieuw werkmateriaal, zodat onze vrijwilligers opnieuw over degelijk gereedschap konden beschikken.

Ook het graf van pastoor Bamps, een belangrijke figuur voor zowel Merksem als Herman, kreeg de nodige aandacht. Dankzij het prachtige werk van Walter en Michel werd ook deze rustplaats opnieuw in ere hersteld. Onze oprechte dank gaat uit naar hen voor hun inzet en vakmanschap.

Daarnaast werd het wandelpad naar het graf verbreed, zodat ook minder mobiele bezoekers en rolstoelgebruikers gemakkelijker toegang hebben tot deze bijzondere bedevaartplaats.

Toen de voorbereidende werken waren afgerond, kon het hout opnieuw behandeld worden om het nog jarenlang te beschermen tegen weer en wind.

We hadden ook hulp van zeer jonge vrijwilligers.

Ook het graf van vader en moeder Wijns werd niet vergeten. De teksten werden opnieuw ingeschilderd, het graf werd tot zijn oorspronkelijke diepte uitgegraven en afgewerkt met nieuw siergrind. Zo kreeg ook deze rustplaats opnieuw de verzorging die ze verdient.

Om bezoekers beter te informeren, werd een nieuw informatiebord geplaatst waarop alle informatie over Herman Wijns terug te vinden is.

Het centrale bord aan Herman zijn graf werd vervangen door een volledig nieuwe versie waarop zijn naam, geboorte- en sterftejaar vermeld staan. Daarnaast kregen ook de logo's van de E.K. en de vzw Vrienden van Herman Wijns een plaats op het bord. Tegelijkertijd werd ook het kruis grondig gerestaureerd.

Daarna volgden de grotere werken. Er werd nieuw materiaal aangevoerd en het middengedeelte van het graf werd verhoogd. Nieuwe sierkasseien werden geplaatst, verse dolomiet werd aangebracht en rond het graf kwam een nieuwe afrastering. Deze werd geschonken door Corneel, waarvoor wij hem bijzonder dankbaar zijn.

Ook de chalet kreeg een grondige opfrisbeurt. Het hout werd volledig opgeschuurd en vervolgens geschilderd in een nieuwe, frisse kleur.

Een belangrijke verbetering was de ontwikkeling van een nieuw systeem voor de bevestiging van de dankplaatjes. In het verleden stonden de houten balken voortdurend in contact met vocht, waardoor ze snel aangetast werden. Dankzij een ingenieuze constructie, ontworpen door Kurt, staan de balken nu verhoogd op aluminium voetjes. Bovendien zijn ze in hoogte verstelbaar, waardoor contact met water tot een minimum wordt beperkt en de levensduur aanzienlijk verlengd wordt.

Stap voor stap kregen de dankplaatjes opnieuw hun plaats onder de overkapping en op de vernieuwde balken.

Als laatste grote restauratieproject werd het Christusbeeld aangepakt. Het beeld werd zorgvuldig gerestaureerd en behandeld met epoxy, zodat het beter bestand is tegen de weersomstandigheden.

Verder werd aan de chalet een nieuw informatiebord over Herman geplaatst, werd de dakgoot vervangen, werden nieuwe bloemen aangeplant, nieuw gras geplant en werd het graf verder uitgebreid en netjes afgeboord.

Na bijna drie maanden van intensief werk mogen we met trots terugkijken op het behaalde resultaat. Dankzij de inzet van onze vrijwilligers en sympathisanten heeft deze bijzondere plek opnieuw de uitstraling gekregen die ze verdient en kunnen we er weer jarenlang tegenaan.

Tot slot willen wij al onze vrijwilligers, leden en helpers van harte bedanken. Hun tijd, inzet, vakkennis en enthousiasme hebben de restauratie mogelijk gemaakt. Zonder hun trouwe steun en onbaatzuchtige inzet was dit project nooit gerealiseerd kunnen worden.

Aan iedereen die heeft meegewerkt: oprechte dank!

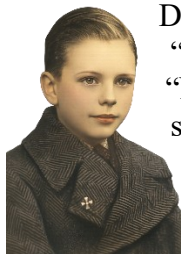
Getuigenis

Toen ik in 2008, 5 jaar na ik afgestudeerd was als grafisch vormgever, moeilijk aan werk geraakte en had maar enkele maanden in totaal werk gehad. Ik werd maar niet aangenomen door gebrek aan werkervaring, maar aan geloof was geen gebrek. Ik voelde dat ik naar het graf van Herman Wijns moest gaan, en vroeg hem, terwijl ik zelfs met zelfmoordgedachten zat, “Geef mij alstublieft vast werk, Hermanneke. Iets wat ik graag doe, en weet wat ik moet doen en hoe, maar vooral graag!”

Kort daarna kreeg ik telefoon voor een sollicitatiegesprek in Brussel. Wetende dat ik in Merksem woon en nog dopte, zei ik tegen mijnheer: “Maar ik dop, en met de trein naar Brussel alleen voor een gesprek, dat te duur!” Ik dacht al, oei! Dat mocht ik niet zeggen. Tot mijn verbazing zei die mijnheer: “Oke, geef me dan maar een plekje in Merksem, en we spreken elkaar daar dan wel.” Ik was toen al verbaasd! Aangezien ik dicht bij het herinneringshuisje van Herman Wijns woon, dacht ik aan de Volkslust in de Van Heybeeckstraat. Ik bad tot Jezus: Oh heer, zorg alstublieft voor een goed plekje voor het sollicitatiegesprek!

Het was mei, mooi weer en jawel, op die dag was er exact 1 tafel vrij. De enige in de schaduw. De rest was volzet. Mijnheer zei: “U hebt een goed plekje gekozen!” ik dacht bij mijzelf: “Nee nee, niet ik maar de Heer door Hermanneke!” 30 sollicitanten waren er. De meeste hadden een A1 diploma, ik een A2 diploma publiciteit en illustratie. Maar ik had ook een certificaat van Pré-press wat het verschil doet zien van op het scherm tegenover wat geprint wordt.

Opnieuw geen toeval ik was toen de enige met dat certificaat. Een week later mocht ik beginnen. Want dat certificaat, en dat goede plekje, maar vooral door te bidden aan het graf van Hermanneke, had ik een job 13 jaar lang. Ik wist wat ik moest doen, en hoe, en deed het zo graag! Het was de leukste job als drukker!

Ook al werd ik ontslagen wegens reorganisatie, het was tijd om te gaan. Ik herinner me ook het getal 13 in de video van Herman, en geloof dat alles voorbestemd was. Want daarna werd ik ziek, en wandelde ik met krukken, ook daar had Herman mij mee geholpen. Aan zijn graf is er steeds hoop en troost. Daarna werd ik beter, al doet mijn rug nog zo zeer met ischias, mijn ouders gingen achteruit en ik begon voor hen te zorgen.

Alles gebeurde net op tijd. Het is niet enkel de job die ik nodig had voor mezelf, ook collega's waren heel blij met de diensten die ik leverde met grafisch werk, maar ik deed enkel mijn job en ik deed het heel graag. Zonder Herman had ik nooit hoop gehad, noch werk waarop ik mij zo verheugde. Mijn vreugde is Herman, want zelfs nu met de zorg van mijn ouders helpt hij mij iedere keer aan het graf om te blijven volhouden. Hermanneke geeft troost en hoop, en dat blijft hij doen, want daar aan zijn graf, en de kracht aan zijn "beddeke" is letterlijk ijzersterk geloof dat hij heeft, en hij heeft het ook aan mij geschonken. Ijzersterk geloof en liefde voor alle mensen. Dankjewel Herman, schatteke van mijn hart!

Marleen Van Raemdonck

Herdenkingsdag

We blikken even terug op onze herdenkingsviering van 30 mei 2026 ter ere van Herman Wijns zijn 85-jarig overlijden. Het was een zeer mooie dag gevuld van geloof, respect en vreugde.

We begonnen ons klaar te maken in de ochtend in het herinneringshuis.

Daarna verzamelden we allemaal aan de toegangspoorten van het kerkhof.

Rond 10 uur vertrok dan onze processie met dit jaar als thema

“Samen op pelgrimstocht door het leven”

Ook maakten we een stop bij Herman zijn ouderlijk huis waar hij 85 jaar geleden door de begrafenisstoet werd opgehaald richting zijn kerk.

Hier baden we samen een Weesgegroet en een Onze Vader en zetten zo onze weg zingend verder richting de St. Bartholomeuskerk

Bij aankomst in de kerk werden de spullen die we meedroegen in onze reis vooraan bij het altaar geplaatst.

De plechtige eucharistieviering begon om 11.00 uur en werd voorgegaan door de vicaris-generaal, Z.E.H. Ikeobi. Hij werd bijgestaan door maar liefst acht concelebrerende priesters. De aanwezigheid van zoveel geestelijken gaf de viering een extra feestelijk en plechtig karakter.

Het was een prachtige viering, met aansluitend het Lof.

Ook dit jaar mochten we voor de 21ste keer op rij rekenen op de muzikale begeleiding van het prachtige familiekoor Chrisko. Uit dankbaarheid voor hun jarenlange trouwe inzet en de vele mooie liederen waarmee zij de vieringen ter ere van Herman Wijns hebben opgeluisterd, werden zij tijdens deze gelegenheid extra in de bloemetjes gezet.

Daarnaast gaat onze oprechte dank uit naar Jean De Clippeleir, die als organist de viering mee verzorgde, en naar Tineke De Roover voor haar mooie zang tijdens de communie. Dankzij hun inzet kreeg de viering een bijzonder warme en gebedsvolle uitstraling.

Na de viering werd de bijeenkomst verdergezet in de Sint-Eduardusschool, de school waar Herman destijds leerling was. De aanwezigen konden er genieten van een maaltijd en een drankje. Daarnaast vond er een presentatie over het leven van Herman plaats, verteld door vader Wijns. Voor de jongste deelnemers voorzag jeugdwerking KRAS aangepaste animatie, wat bijdroeg aan een warme en familiale sfeer.

Als afsluiting van de dag verzamelde iedereen zich om 16.00 uur rond het graf van Herman om er, in verbondenheid, samen een rozenhoedje te bidden. De gebedsdienst werd muzikaal opgeluisterd door het Chrisko-koor. Ter plaatse was er tevens gelegenheid om het sacrament van de biecht te ontvangen. De Vicaris besloot deze mooie samenkomst met een plechtige zegen bij het graf.

Bedankt aan alle aanwezigen, vrijwilligers, koorleden en leden van de vzw. Hartelijk dank aan de Vicaris Z.E.H. Ikeobi en alle priesters en diakens.

Zonder jullie had dit alles niet mogelijk geweest!

Heilige Benedictus

11 juli- H. Benedictus; abt,
Patroon van Europa.

Benedictus werd geboren in het jaar 480 te Nursia in Umbrie, als tweelingsbroer van de Heilige Scholastica. Zijn ouders stuurde hem na de schoolperiode voor zijn verdere studies naar Rome. De hoogbegaafde student maakte zijn studie echter niet af. Daar trok hij veel leerlingen aan, voornamelijk herders, die in ruil voor onderwijs voor hem verzorgden.

Toen Benedictus gevraagd werd in het klooster Vicovaro te leiden, probeerden kluizenaars hem te vergiftigen omdat hij het kloosterleven aldaar wilde ordenen. Teleurgesteld verliet hij na enige tijd Subiaco. Na verloop van tijd vestigde hij zich in 529 met een paar volgelingen op de Montecassino, waar hij een klooster stichtte dat vermaard zou worden.

Hier schreef hij zijn “regula Benedici”. Daarom kreeg hij de naam “vader van het avondland”. Reeds in het jaar 589 bestond er een benedictijnenklooster in Lateranen (Rome). Een van zijn monniken uit dat klooster werd in het jaar 590 paus Gregorius I de Grote. Hij stierf op 21 maart 547 (witte donderdag).

Na zijn dood werd de abdij door de Longobarden vernield. Zijn gebeente werd op 11 juli 673 naar Saint benoit sur Loire overgebracht. In 1947 werd hij door paus Pius XII uitgeroepen tot patroon van Europa.

Patroon van: Europa,
leraren, mijnwerkers,
kopersmeden,
speleologen,
schoolkinderen,
stervenden

Patroon tegen:
koorts, ontstekingen,
betoveringen,
vergiftigingen,
niersteen.

Gebod tot de Heilige Benedictus

God, Gij hebt de
heilige Benedictus tot
een voortreffelijke

leermeester gemaakt in de oefenschool voor de dienst van de Heer. Wij vragen U: geef dat wij niets stellen boven de liefde tot U en blij van hart voortgaan op de weg van uw geboden.

Door Christus onze Heer. Amen.

Heilige Benedictus, die volgens uw eigen woord slechts een school hebt willen stichten voor de dienst van de Heer; verkrijg voor ons evenals U voor alles bedacht te zijn op het ene nodige, die vervulling van Gods wil van ogenblik tot ogenblik.

Amen.

Dit is het gebed dat Herman dagelijks bad voor zijn vader, om werk te bekomen. En door volharding van dit gebed het ook heeft verkregen.

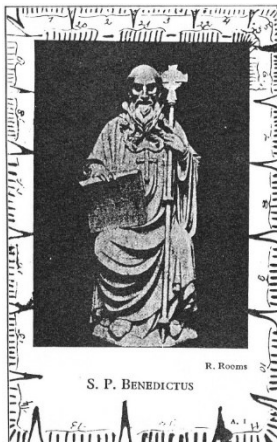
Negendaagse oefening ter ere van den H. Benedictus

Men nadert eens binnen de negen dagen tot de H. Sacramenten en bidt dagelijks negen Onze Vaders, negen Wees gegroeten, negen Glorie zij de Vader er bijvoegende; Bid voor Ons, H. Vader Benedictus. Opdat wij de beloften van Christus waardig worden.

Gebed

Heilige Vader Benedictus, machtige beschermer van alle noodlijdenden, aanschouw mij hier voor U neergeniend, onder den zwaren last des lijdens, vol vertrouwen op u machtige voorspraak. Mijne zonden en ondankbaarheden zijn, helaas!

De oorzaak van Gods toorn over mij.
Spreek voor mij ten beste, kom mij genadig ter hulp in deze nood, (men noemt hier wat men begeert), keer van mij Gods gramschap af, heilige Vader Benedictus, bekom mij verlossing uit deze beproeving en dit lijden, of verkrijg mij de moed en de nodige sterkte om het naar Gods wil te doorstaan tot mijne eeuwige Zaligheid.

Amen.

Voor onze jonge lezers

Vorige keer zagen we de Geheimen van het Licht. Op dinsdag en vrijdag bidden we de vijf tientjes van de rozenkrans met de Droevige Geheimen:

1. Jezus bidt in doodsangst tot Zijn hemelse Vader.

Na het Laatste Avondmaal gaat Jezus met de apostelen bidden in de Hof van Olijven. De apostelen vallen in slaap en Jezus bidt helemaal alleen. Hij weet dat Hij zal sterven en zweet bloed in doodsangst.

2. Jezus wordt gezeseld.

Jezus wordt gevangen genomen. De Romeinse prefect Pontius Pilatus laat Hem geselen. De soldaten binden Jezus vast en slaan met zweepen waar ze maar kunnen raken.

3. Jezus wordt met doornen gekroond.

De Romeinse soldaten drukken een kroon gemaakt van takken van een doornstruik op Jezus'hoofd. De doornen zijn groot en doen veel pijn. Een mantel van purper wordt om Zijn schouders gelegd en de soldaten bespotten Jezus als koning.

4. Jezus draagt het kruis naar de Berg van Calvarië.

Loodzwaar is het houten kruis dat Jezus door de straten van Jeruzalem moet slepen. Driemaal wordt het te veel en valt Hij onder het gewicht op de grond. Een massa mensen kijkt toe, sommigen vol medelijden, anderen spuwend en roepend vol haat.

5. Jezus sterft aan het kruis.

De soldaten nemen Jezus'kleren weg en slaan Hem met nagels aan het kruis. Plots wordt het in het hele land donker voor enkele uren.

Jezus bidt op het kruis. Dan roept Hij luid en sterft. Een aardbeving doet alles beven en het gordijn in de tempel scheurt van boven tot onder.

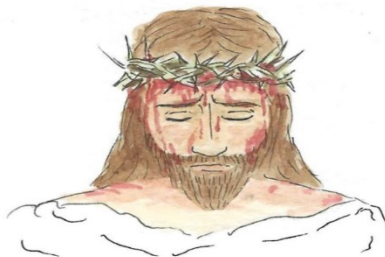
S.P.

1.

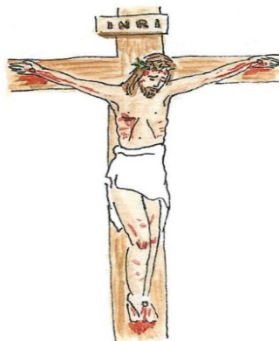
2.

3.

4.

5.

Om even stíl te worden...

Iedereen kan praten tot God, ook al ken je geen gebed!

Er was eens een oude man die elke ochtend naar dezelfde kleine kapel liep. De mensen in het dorp bewonderden hem. Ze zagen hoe trouw hij was. Altijd op hetzelfde uur knielde hij neer, sprak zijn gebeden uit en maakte het teken van het kruis.

Op een dag kwam er een jonge reiziger naar het dorp. Hij zag de oude man bidden en dacht: "Wat moet die man dicht bij God staan."

Na de dienst stapte hij naar hem toe en vroeg: "Vertel me, hoe voelt het om zo dicht bij God te zijn?"

De oude man keek hem aan en glimlachte droevig.

"Dicht bij God?" zei hij. "Jarenlang heb ik woorden uitgesproken die mijn lippen kenden, maar mijn hart niet."

De reiziger begreep het niet.

De oude man nam hem mee naar een bron buiten het dorp. Hij liet een lege emmer in het water zakken en haalde hem weer omhoog.

"Kijk," zei hij. "De emmer hing aan het touw, glinsterend van het water aan de buitenkant, maar vanbinnen was hij leeg. Zo bad ik jarenlang.

Mijn gebeden raakten het water, maar het water kwam niet in mij. Mijn mond sprak tot God, maar mijn hart bleef gesloten."

"Waarom?" vroeg de reiziger.

"Omdat ik God veel vertelde, maar Hem weinig liet binnenkomen. Ik bracht woorden, maar geen waarheid. Ik sprak over mijn zorgen, maar verborg mijn angsten. Ik dankte voor mijn zegeningen, maar gaf mijn pijn niet aan Hem. Ik bad zoals men een brief voorleest, niet zoals een kind met zijn vader spreekt."

De reiziger zweeg.

Toen vertelde de oude man verder:

"Op een nacht veranderde alles. Mijn vrouw was gestorven. Ik kon geen mooie gebeden meer uitspreken. Alle woorden die ik kende, voelden leeg. Dus zat ik in het donker en zei alleen: 'Heer, ik weet niet meer hoe ik moet bidden.'"

Dat was alles.

Hij keek naar het water.

"En voor het eerst voelde ik dat God niet wachtte op mooie woorden. Hij wachtte op mij."

De oude man liet de emmer opnieuw zakken. Ditmaal kwam hij vol water omhoog.

"Dat is bidden met het hart. Niet proberen indruk te maken op God. Niet de juiste zinnen zoeken. Maar jezelf brengen zoals je bent."

De reiziger vroeg: "Hoe opent een mens zijn hart voor God?"

De oude man antwoordde:

"Zoals een bloem zich opent voor de zon. Niet door zichzelf open te trekken, maar door zich naar het licht te keren."

"En hoe doe je dat?"

"Door eerlijk te worden. Zeg God wat werkelijk in je leeft. Je vreugde, je schuld, je verwarring, je hoop. Zelfs je twijfel. Niets hoeft verborgen te blijven voor Degene die je al kent."

Ze stonden een tijdlang stil bij de bron.

Toen zei de oude man nog iets dat de reiziger nooit vergat:

"Veel mensen denken dat gebed betekent dat zij tot God spreken. Maar soms begint het echte gebed pas wanneer zij ophouden met spreken en Hem toelaten hun hart aan te raken."

En zo leerde de reiziger dat het diepste gebed niet altijd bestaat uit vele woorden.

Soms is het slechts:

"Heer, hier ben ik."

En in die eenvoudige woorden ligt een deur open waardoor God een mensenhart kan binnengaan. Zo zie je maar, dat bidden tot God helemaal niet zo moeilijk hoeft te zijn.

Walter.

O.L.V. - Hemelvaart

Maria Tenhemelopneming: een feest van hoop en vertrouwen

Op 15 augustus vieren we het hoogfeest van Maria Tenhemelopneming. Het is een dag waarop wij stilstaan bij het bijzondere leven van Maria, de moeder van Jezus, en bij de hoop die haar leven ons schenkt.

Maria was geen machtige koningin of beroemde geleerde. Zij was een eenvoudige vrouw die haar vertrouwen volledig in Gods handen legde. Toen de engel haar Gods plan bekendmaakte, sprak zij haar moedige "ja". Dat ene woord veranderde de geschiedenis van de wereld. Doorheen haar leven bleef Maria trouw aan God, ook wanneer de weg moeilijk werd. Zij kende vreugde, maar ook zorgen, verdriet en pijn. Toch bleef zij geloven dat God haar nooit alleen zou laten.

Juist daarom staat Maria zo dicht bij ons. Ook wij dragen vreugden en zorgen mee. Ook wij zoeken soms naar antwoorden, naar troost of naar een teken van hoop. In Maria ontmoeten wij iemand die begrijpt wat het betekent om mens te zijn en die ons leert om te vertrouwen, zelfs wanneer wij de weg niet volledig kunnen zien.

Met het feest van Maria Tenhemelopneming belijdt de Kerk dat Maria met lichaam en ziel werd opgenomen in Gods heerlijkheid. Het is een prachtig

teken dat Gods liefde sterker is dan de dood. Wat God in Maria heeft voltooid, is ook de belofte voor ieder van ons. Ons leven eindigt niet bij het graf. Wij zijn geschapen voor het eeuwige leven, voor de ontmoeting met God die ons kent en liefheeft.

In veel dorpen en steden wordt Maria op 15 augustus bijzonder vereerd. Kerken vullen zich met gebed, bloemen worden gezegend en kaarsen ontstoken. Het zijn mooie tekenen van onze verbondenheid met haar. Wanneer wij een kaars branden voor Maria, brengen wij vaak ook onze eigen intenties mee: een geliefde die ziek is, een familie die het moeilijk heeft, een dankgebed voor ontvangen zegeningen of een stil verlangen dat alleen God kent.

Maria nodigt ons uit om met open handen door het leven te gaan. Zij leert ons luisteren naar Gods stem in de stilte van ons hart. Moge dit feest van Maria Tenhemelopneming ons allen opnieuw vervullen met vertrouwen. Dat wij, naar haar voorbeeld, durven geloven in Gods nabijheid, ook in moeilijke tijden. Dat wij ons gedragen weten door Zijn liefde en dat wij met hoop mogen uitzien naar de dag waarop ook wij thuis mogen komen bij Hem.

Heilige Maria, Moeder van God, begeleid ons op onze levensweg en bid voor ons, nu en altijd. Amen.

Wij wensen alle moeders een fijne, liefdevolle en gezegende Moederdag.

Je hebt maar één moeder, dus koester haar zolang je kunt. Geniet van de momenten die je samen mag beleven en bewaar de mooie herinneringen in je hart. Voor wie zijn moeder moet missen, mogen de warme gedachten en dierbare herinneringen een bron van troost en dankbaarheid zijn.

Fijne Moederdag

Een gelukkige Moederdag aan alle moeders!

Michael.

Laat ons bidden

Gebod voor iedereen die op de weg gaat voor werk, privé of vakantie

God, geef mij een vaste hand.

Waakzame ogen, deze niet gevuld met zand,

Opdat ik in het verkeer, en beschouw dit als zware zonden, niemand
zal raken, noch verwonden.

Bedwing en bewaar mij met felheid, voor mijn overdreven snelheid.

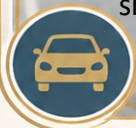
Het mooiste geschenk, U gegeven, is dit van het Leven,

Geef dat geen van mijn daden, dit leven vernietigen, nog te
beschadigen.

God, bescherm mij. Ook diegenen die mij vergezellen, zelfs bij
autopech. Tegen alle gevaren en agressie op de weg.

Leer mij mijn roekeloos rijgedrag te veranderen, niet alleen voor
mezelf, maar ook voor anderen. Verleid mij niet in mijn drang naar
snelheid, Het onverantwoord voorbijrazen als gekheid.

Laat mij genieten van de schoonheid der natuur, door U geschapen, in
het éérste uur. Zodat ik, in vreugde en met hoffelijkheid, zonder stress,
waakzaam; en met rijvaardigheid mijn weg kan verderzetten, zonder te
sloven, om toch veilig op mijn bestemming aan te komen.

Amen

In memoriam

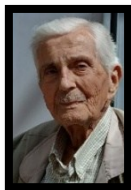
In gelovig vertrouwen en met eerbiedige dankbaarheid gedenken wij allen die ons zijn voorgegaan in het leven en die wij in deze periode hebben moeten afstaan. Wij dragen hun leven mee in onze herinnering, niet als iets dat voorbij en afgesloten is, maar als een werkelijkheid die in Gods handen wordt bewaard en voltooid.

Als christenen geloven wij dat de dood niet het laatste woord heeft. In Jezus Christus, die dood en duisternis heeft overwonnen door zijn verrijzenis, mogen wij hopen op een nieuw en eeuwig leven. Wat hier op aarde begonnen is in geloof, hoop en liefde, wordt door God zelf opgenomen in zijn volheid.

Alles wat zij hebben betekend en nagelaten, vertrouwen wij toe aan Gods barmhartigheid, die groter is dan ons hart en die alle dingen nieuw kan maken. Moge de herinnering aan hun leven ons blijven aansporen tot goedheid, verbondenheid en vertrouwen in Gods blijvende trouw.

Moge zij rusten in vrede. Amen.

Gedenken wij in gebed

Libert Vleminckx

Hij werd geboren op 16 april 1929 te Antwerpen.
Overleden te Antwerpen op 27 januari 2026.

Christiane Hermie

Overleden eind 2025.

Marcel Landuyt

Geboren te Merksem op 28 september 1942.
Overleden thuis te Ekeren op 24 mei 2026

Speciale aankondiging

Ter gelegenheid van het 85ste sterfjaar van Herman Wijns hebben wij een bijzondere jubileumkaars laten maken. Deze herdenkingskaars is volledig handbedrukt en verkrijgbaar in zowel witte als crèmekleurige uitvoering.

Dit keer prijkt niet alleen een afbeelding van Herman Wijns op de kaars, maar ook een afbeelding van zijn graf, aangevuld met een mooie en passende tekst. Hierdoor is deze kaars niet alleen een waardevol herdenkingsvoorwerp, maar ook een mooi geschenk om aan iemand cadeau te doen.

De kaarsen werden vervaardigd in een beperkte oplage en zijn uitsluitend tijdens dit herdenkingsjaar verkrijgbaar. Ze kunnen gebruikt worden als sierkaars, maar kunnen ook veilig worden opgebrand dankzij een speciale druktechniek die hiervoor geschikt is.

Wie graag een exemplaar wil aankopen, kan terecht in het Herinneringshuis van Herman Wijns of via de webshop op de website van Herman Wijns.

Met de aankoop van deze jubileumkaars steunt u onze vzw. Dankzij uw steun kunnen wij ook in de toekomst het nodige onderhoud blijven uitvoeren en waar nodig vernieuwingen aanbrengen in het Herinneringshuis en aan het graf van Herman Wijns.

Wij danken u alvast hartelijk voor uw steun en belangstelling.

Samen in gebed

Elke **eerste vrijdag om 10u.** en **derde dinsdag om 14u.** bidden we het rozenhoedje en zingen we enkele liederen bij het graf van Herman.

Bij slecht weer en vanaf november tot en met april bidden we bij het bedje van Herman in het herinneringshuisje, Van Heybeeckstraat 23 Merksem.

Openingsuren en missen

Elke **zaterdag** is het herinneringshuis open van **10u tot 14u**. Hier kan men meer uitleg bekomen over Hermans' leven en even bidden aan zijn bedje. Kaarsen (die men ter plaatse kan laten branden) of een ander aandenken zijn verkrijgbaar. Het graf van Herman Wijns is **ALTIJD** vrij te bezoeken, en is gelegen op de begraafplaats aan de Van Heybeeckstraat eerste zijweg links.

U kan Missen laten opdragen voor uw intenties, aan te vragen **via mail, telefoon of via de webshop** tegen €10 per intentie. **Elke zaterdagavond om 18u30** is er een Heilige Misviering voor de Vrienden van Herman Wijns in de Onze-Lieve-Vrouw van Smartenkerk te Merksem. Pastoor Bampsstraat 2.

Groepen voor geleid bezoek aan het graf of herinneringshuisje kunnen **steeds op afspraak** ontvangen worden.

Hoe dit boekje ontvangen

Dat kan! Het volstaat naam en adres door te geven. Wij vragen geen abonnementsgeld, maar willen toch meegeven dat we met slechts €15 vier boekjes per jaar kunnen bekostigen.

Indien u geen Jonge Adel meer wenst te ontvangen, gelieve dit te laten weten. U kan dit boekje ook digitaal ontvangen.

Vrienden van Herman Wijns vzw

Van Heybeeckstraat 23, 2170 Merksem

Gsm: 0469 60 07 90 tussen 10u. en 18u.

(Er kan steeds een boodschap worden ingesproken, we bellen zo snel mogelijk terug)

Website: www.vriendenhermanwijns.be

E-mail: vriendenhermanwijns@hotmail.com

Facebook

Instagram

Giften

Giften en/of betaling bestellingen:

Bankrekening: IBAN: BE46 4141 1691 4136, BIC: KREDBEBB
op naam van “Vrienden van Herman Wijns vzw”

Vermelding: VRIJE GIFT EN/OF JE BESTELLING

Giften voor het steunfonds zaligverklaring enkel op:

Bankrekening: IBAN: BE55 4141 1691 4944, BIC: KREDBEBB

Vermelding: ZALIGVERKLARING

Oprechte dank voor Uw zo belangrijke steun!

VU: De Vogel Michael, voorzitter.

GEBED OM HERMANS VOORSpraak

In de Naam van de Vader, en de Zoon en de Heilige Geest.
Herman, ge hebt tijdens uw korte leven meegevoeld met het leed van de
anderen en hebt zelf van nabij kennis gemaakt met nood, pijn en
beproeving.

Ge hebt met een onwrikbaar kinderlijk vertrouwen tot God gebeden om
hulp en hebt verhoring gevonden.

Ge hebt, doelend op uw dienst bij het altaar, bemoedigend uw moeder
gezegd: 'Als ge iets aan O.-L.-Heer wilt vragen, zeg het tegen mij, ik zit er
het dichtste bij.'

Wij hopen dat de goede God u thans dicht bij zich heeft opgenomen in de
hemel.

Wij vragen u daar voor ons te bepleiten, de belangen van Gods rijk en van
de Kerk, maar ook wat ons na aan het hart ligt en ons zorgen baart ...
Mogen wij uw machtige voorspraak ondervinden bij God, Wie de kleinen
zo dierbaar zijn.

Laat ons U navolgen in uw nooit aflatend vertrouwen.
Dat wij met U altijd God mogen danken om zijn goedheid en ons veilig
weten in zijn hand.

Maria, Hulp der Christenen, bid voor ons!